

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૧૮૩/૧૯૯૫

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી એ.વાય. કોગજે

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી સમીર જે. દવે

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા.	ના.

=====

ગુજરાત રાજ્ય

વિરુદ્ધ

સલીમ અબ્બાસ બાંડા અને અન્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે એ.પી.પી. શ્રી એલ.બી. ડાભી
સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૨ તરફે રદબાતલ થયેલ
સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે શ્રી નીતિન એમ. અમીન
(૧૨૬)

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી એ.વાય. કોગજે

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી સમીર જે. દવે

તારીખ: ૧૭/૦૧/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

(માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી એ.વાય. કોગજે દ્વારા)

૧. રાજ્ય દ્વારા એડિશનલ સેશન્સ જજ, ભરૂચ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૭૩/૧૯૯૫ માં પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૨૬.૦૯.૧૯૯૫ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૭૮ હેઠળ હાલની અપીલ દાખલ કરેલ છે. વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમ દ્વારા, બે આરોપી વ્યક્તિઓ કે જેઓ આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચતા કલમ ૩૦૨ અને બોમ્બે પોલીસ એક્ટની કલમ ૧૩૫ હેઠળના ગુનાના આરોપ માટે ટ્રાયલ હેઠળ

હતા, તેમને આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચતા કલમ ૩૦૨ ના આરોપમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૪ ભાગ-૨ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા.

૨. અમને જાણ કરવામાં આવી છે કે સામાવાળા નં. ૨ નું અવસાન થયું છે અને તેથી, સામાવાળા નં. ૨ પૂરતી અપીલ રદબાતલ (અબેટ) થાય છે અને જ્યાં સુધી સામાવાળા નં. ૧ નો સંબંધ છે, દોષસિદ્ધિ સામે કોઈ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી નથી અને સ્પષ્ટપણે, તેમણે સજા ભોગવી લીધી છે. નજરે જોનાર સાક્ષીઓના પુરાવાના આધારે ફરિયાદપક્ષનો કેસ રેકૉર્ડ પરથી એવો સામે આવી રહ્યો છે કે જ્યારે બે નજરે જોનાર સાક્ષીઓ; ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૪ એ પણ વિગત આપી છે, જ્યાં આ સાક્ષીઓ મૃતક સાથે આરોપી વ્યક્તિઓ સામે આવી ગયા હતા અને જ્યારે તેઓએ તેમને અગાઉની ઘટના બાબતે પૂછપરછ કરી ત્યારે હાલની ઘટના બની હતી, જ્યાં કથિત રીતે સામાવાળા નં. ૧ ના ફાળે છાતી પર છરીનો ઘા મારવાનું કૃત્ય મૂકવામાં આવ્યું હતું.

૩. તારીખ ૨૭.૦૪.૨૦૨૨ ના હુકમ દ્વારા, અદાલતે નોંધ્યું છે કે સામાવાળા નં. ૨-અબ્બાસ મહંમદ આદમ બાંડા નું તારીખ ૨૩.૦૫.૧૯૯૭ ના રોજ અવસાન થયું છે અને ત્યારબાદ મરણ પ્રમાણપત્ર રજૂ થવા પર અને તેની ચકાસણી થતાં તારીખ ૧૩.૦૬.૨૦૨૨ ના હુકમ દ્વારા, સામાવાળા-આરોપી નં. ૨ પૂરતી

અપીલ રદબાતલ થઈ હતી. સામાવાળા-આરોપી નં. ૧ કે જેઓ ૧૯ વર્ષની વયના હતા તેઓ વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમ દ્વારા લાદવામાં આવેલી સજા પહેલેથી જ ભોગવી ચૂક્યા છે અને રજૂ કરાયેલા જેલ અહેવાલ મુજબ, સજા તારીખ ૧૩.૦૮.૧૯૯૬ ના રોજ ભોગવી લેવામાં આવી હતી.

જ. આ ઘટના તારીખ ૨૩.૧૧.૧૯૯૪ ના રોજ આરોપી પક્ષ દ્વારા ક્રિકેટ પિચ ખોદવા બાબતે બંને પક્ષો વચ્ચેના વિવાદના કારણે બની હતી, જેનો પાછળથી ફરિયાદપક્ષ દ્વારા વિરોધ કરવામાં આવ્યો હતો અને તે સમયે, ક્રોધાવેશમાં બે આરોપી વ્યક્તિઓ પૈકી, આરોપી નં. ૨ એ મૃતક રશીદને પકડી રાખ્યો હતો અને આરોપી નં. ૧ એ શરીરના મહત્વપૂર્ણ અંગ પર છરી વડે ઘા માર્યો હતો જેના પરિણામે રશીદનું મૃત્યુ નીપજ્યું હતું અને જેના સંબંધમાં વેડચ પોલીસ સ્ટેશનમાં ગુનો રજિસ્ટર નં. આઈ-સી.આર. નં. ૭૬/૧૯૯૪ થી એફ.આઈ.આર. નોંધવામાં આવી હતી.

પ. યોગ્ય તપાસ બાદ, સામાવાળા આરોપી વ્યક્તિઓની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી અને ચાર્જશીટ કરવામાં આવી હતી અને કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૨૦૯ હેઠળ ચાર્જશીટના દસ્તાવેજો પૂરા પાડવાની જરૂરી કાર્યવાહી પૂર્ણ થયા બાદ, જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ ફર્સ્ટ ક્લાસ, જંબુસર દ્વારા આંક ૭ પરના હુકમથી કેસ સેશન્સ કોર્ટને કમિટ કરવામાં આવ્યો હતો.

૬. રાજ્ય દ્વારા હાલની અપીલ દાખલ કરવામાં આવેલ છે, જેમાં અન્ય બાબતો સાથે એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે રાજ્ય દ્વારા આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૨ હેઠળ કેસ સ્થાપિત કરવા માટે પૂરતા સુસંગત પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા હોવા છતાં, ટ્રાયલ કોર્ટે ભૂલભરેલી રીતે બંને આરોપીઓને માત્ર આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૪, ભાગ-૨ હેઠળના ગુના માટે જ દોષિત ઠેરવ્યા છે.

૭. વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે રજૂઆત કરી હતી કે મૃતકને શરીરના મહત્વપૂર્ણ અંગ પર થયેલી ઈજાના સ્વરૂપને ધ્યાને લેતાં એટલે કે હૃદયમાં આરપાર થતી ઈજા, સામાવાળા આરોપીનો ઈરાદો સ્પષ્ટપણે સાબિત થયો હતો અને આરોપીએ જાણીજોઈને એવી ઈજા પહોંચાડી હતી, જેનું પરિણામ મૃતકના મૃત્યુમાં આવશે.

૭.૧ એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે જ્યારે ઘટના બની ત્યારે જેઓ પોતે હાજર હતા તેવા નજરે જોનાર સાક્ષીના પુરાવા પરથી અને ઘટનાના સમયે તથા સ્થળે તેમની હાજરી શંકાસ્પદ નથી, ફરિયાદપક્ષ હેતુ અને અગાઉની તકરાર સ્થાપિત કરવામાં સક્ષમ રહ્યું હતું જેના કારણે હાલનો હુમલો થયો અને તેથી પણ ખૂન કરવાનો સામાવાળા આરોપીનો ઈરાદો સ્પષ્ટ હતો.

૭.૨ વિદ્વાન એ.પી.પી. એ આ અદાલતનું ધ્યાન આંક ૨૪ પરના નજરે જોનાર સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ અબ્બાસભાઈ ઇસ્માઈલભાઈ અખાડાવાળા તેમજ આંક ૨૫ પરના નજરે જોનાર સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૪ યુનુસ ઇબ્રાહિમના પુરાવા તરફ દોર્યું હતું. વિદ્વાન એ.પી.પી. એ ત્યારબાદ આ અદાલતનું ધ્યાન આંક ૨૭ પરના પંચ સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૬ લક્ષ્મણભાઈ મોહનભાઈ પરમારના પુરાવા તરફ દોર્યું હતું કે જેમની હાજરીમાં હથિયાર છરી મળી આવી હતી અને રજૂઆત કરી હતી કે ડિસ્કવરી પંચનામું સાબિત થયું હતું અને તેથી, એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૨૭ હેઠળનું સદર પંચનામું આરોપી વ્યક્તિ દ્વારા હુમલા માટે હથિયારના ઉપયોગની કબૂલાતની હદ સુધી સુસંગત અને સ્વીકૃતિ તરીકે ગણવામાં આવે.

૮. આના વિરોધમાં, સામાવાળા-આરોપી તરફે વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે નજરે જોનાર સાક્ષીના પુરાવા પરથી પણ, સામાવાળા-આરોપી અને મૃતક સાથે નજરે જોનાર સાક્ષી જાહેર રસ્તા પર ક્રિકેટ ગ્રાઉન્ડ ખોદવા બાબતે સામસામે આવી ગયા હતા અને તે જગ્યાએ ઘટના બની હતી અને તેથી, ખૂનનો ગુનો કરવાનો કોઈ પૂર્વઆયોજિત વિચાર કે ઈરાદો નહોતો. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ગુનાહિત માનસ (મેન્સ-રિયા) ના અભાવે, ફરિયાદપક્ષ આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૨ હેઠળનો ગુનો સાબિત કરવામાં અસમર્થ છે અને તેથી સેશન્સ કોર્ટે આરોપી વ્યક્તિઓને આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૪ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા છે.

૮.૧ એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે સંબંધિત સમયે આરોપી નં. ૧ ની ઉંમર માત્ર ૧૯ વર્ષની હતી અને તેથી, ક્રોધાવેશમાં જ્યારે ક્રિકેટ ગ્રાઉન્ડ ખોદવાના મુદ્દે સામા પક્ષ દ્વારા સામનો કરવામાં આવ્યો ત્યારે આ ઘટના બની હતી અને આરોપી વ્યક્તિએ આવી રીતે લાદવામાં આવેલી સજા પહેલેથી જ ભોગવી લીધી છે. તેથી, એવી અરજ કરવામાં આવે છે કે વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમમાં કોઈ હસ્તક્ષેપ કરવામાં ન આવે.

૯. પક્ષકારો તરફે વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા બાદ અને વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમ તેમજ રેકૉર્ડ પરના દસ્તાવેજોનું અવલોકન કર્યા બાદ. આગળના ફકરામાં દર્શાવ્યા મુજબ, આ ઘટના ત્યારે બની હતી જ્યારે રશીદ અને અન્ય બે વ્યક્તિઓએ સામાવાળા-આરોપીનો સામનો કર્યો હતો અને ક્રિકેટ ગ્રાઉન્ડ ખોદવા બદલ તેમને ઠપકો આપ્યો હતો જેના પરિણામે ઝપાઝપી થઈ હતી અને મૃતકના શરીરના મહત્વપૂર્ણ અંગ પર છરીના ઉપયોગથી જીવલેણ ઘા મારવામાં આવ્યો હતો.

૧૦. આંક ૨ થી સામાવાળા સામે એ મતલબનો આરોપ ઘડવામાં આવ્યો હતો કે તારીખ ૨૪.૧૧.૧૯૯૪ ના રોજ ૨૦:૦૦ વાગ્યે સરોદ ગામે અને જાહેરમાં જ્યારે મૃતક રશીદે ક્રિકેટ પિચ ખોદવાના મુદ્દે આરોપી વ્યક્તિઓનો સામનો કર્યો અને

આરોપી વ્યક્તિને ઠપકો આપ્યો ત્યારે સામાવાળા આરોપી ઉશ્કેરાઈ ગયા અને સામાવાળા નં. ૨ એ ક્રોધાવેશમાં મૃતકને પોતાના હાથ વડે પકડી રાખ્યો અને આરોપી નં. ૧ એ છાતીની ડાબી બાજુએ છરીના ઘા માર્યા અને તેથી, તેઓ આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચતા કલમ ૩૦૨ હેઠળ અને બોમ્બે પોલીસ એક્ટની કલમ ૧૩૫ હેઠળના ગુના માટે આરોપિત હતા.

૧૧. ફરિયાદપક્ષે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ હનીફ યુસુફની તપાસ કરી છે, જેઓ મૃતકના ભાઈ છે અને નજરે જોનાર સાક્ષી પણ છે. આ સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષના સમર્થનમાં જુબાની આપી છે. તેઓએ એવી જુબાની આપી છે કે ઘટનાના દિવસે સાંજના આશરે ૮ વાગ્યે તેઓ જુમા મસ્જિદ તરફ જવા માટે બજારમાંથી પસાર થઈ રહ્યા હતા, જ્યાં તેઓ આરોપી વ્યક્તિઓ સલીમ અને અબ્બાસ સામે આવી ગયા, તે સમયે મૃતક રશીદે મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ સાથેની બોલાચાલી બાબતે તેમને ઠપકો આપ્યો, અને તે તબક્કે, સામાવાળા આરોપી ઉશ્કેરાઈ ગયા અને રશીદને પકડી રાખ્યો જ્યારે બીજાએ છરીના ઘા માર્યા.

૧૨. ફરિયાદપક્ષે આંક ૨૪ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ અબ્બાસભાઈ ઈસ્માઈલભાઈ અખાડાવાળાની તપાસ કરી છે, જેઓ મૃતકના મિત્ર છે અને નજરે જોનાર સાક્ષી પણ છે, જેઓ ઘટના બની ત્યારે મૃતકની સાથે હતા. તેવી જ રીતે ફરિયાદપક્ષે આંક ૨૫ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૪ યુનુસ ઈબ્રાહિમની તપાસ

કરી છે, જેઓ પણ ઘટના બની ત્યારે મૃતકની સાથે હતા, અને આ બંને સાક્ષીઓએ જુબાની આપી છે જે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ ની જુબાની જેવી જ છે.

૧૩. તમામ ત્રણેય સાક્ષીઓના પુરાવાનું અવલોકન એ દર્શાવશે કે આ ઘટના જાહેર શેરીમાં બની હતી, જ્યારે મૃતક અને તેના સાથીઓએ મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ સાથેની અગાઉની બોલાચાલી બાબતે આરોપી વ્યક્તિઓનો સામનો કર્યો હતો અને તે તબક્કે હુમલાની ઘટના બની હતી. આ દર્શાવશે કે આ ઘટના ક્ષણિક આવેગમાં બની હતી. ગુનો કરવા માટે કોઈ પૂર્વઆયોજિત વિચાર કે તૈયારી નહોતી, પરંતુ અચાનક જ્યારે બંને પક્ષો આમને-સામને આવી ગયા તે પણ જાહેર શેરીમાં અને જ્યારે મૃતકે અગાઉની ઘટના બાબતે આરોપી વ્યક્તિઓને ઠપકો આપ્યો ત્યારે હુમલો થયો હતો. અદાલતના અભિપ્રાય મુજબ, રેકૉર્ડ પરથી જે હકિકતો સામે આવી છે, આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૨ નું તત્વ અને આ બાબતને ધ્યાને લેતાં, સેશન્સ કોર્ટે તેમને આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૨ ના આરોપમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂક્યા છે, તે જ સમયે, ફરિયાદપક્ષ સામાવાળા-આરોપી દ્વારા હુમલો કરવામાં આવ્યો હોવાનું અને તેના પરિણામે શરીરના મહત્વપૂર્ણ અંગ પર ગંભીર ઈજા થઈ હોવાનું વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં સક્ષમ રહ્યું હોવાથી, આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૪ હેઠળની દોષસિદ્ધિ વાજબી છે. સામાવાળા નં. ૧ ની ઉંમર સહિતના સંલગ્ન સંજોગોને યોગ્ય ધ્યાનમાં રાખીને દોષસિદ્ધિ કલમ ૩૦૪ ભાગ-૨ હેઠળ નોંધવાની છે તેવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચવા માટે સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા કારણો મુજબ,

અદાલતને સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલા કારણોમાં હસ્તક્ષેપ કરવાનું કોઈ કારણ જણાતું નથી.

૧૪. જો કે, એ હકિકત પણ નિર્વિવાદ છે કે જ્યારે મૃતક રશીદ અને સાક્ષીઓ હનીફ તથા અબ્બાસ અખાડાવાળા સાથે હતા, ત્યારે મૃતક રશીદે એવી રીતે ઠપકો આપ્યો કે મૃતક રશીદ તરફથી આવા પ્રકારની ઉશ્કેરણીના પરિણામે આરોપી નં. ૨ અબ્બાસ બાંડાએ મૃતકને પાછળથી પકડી લીધો અને તે જ સમયે આરોપી નં. ૧ સલીમ જે નાની ઉંમરનો છે, તેણે ઉશ્કેરાઈને છરીનો ઘા માર્યો હતો. સંજોગો અનુસાર, ઉશ્કેરણીનું કારણ એ હતું કે મૃતક રશીદે આરોપી વ્યક્તિઓને ઠપકો આપ્યો હતો. આવી ઉશ્કેરણીના કારણે, આરોપી નં. ૨ અબ્બાસ બાંડાએ મૃતક રશીદને પકડી લીધો અને તે જ સમયે, આરોપી નં. ૧ સલીમ બાંડાએ મૃતકને છરીનો ઘા માર્યો અને તે પણ તે જ ઉશ્કેરણીના કારણે. તેથી, માત્ર એવું મानी શકાય કે આરોપી નં. ૨ દ્વારા મૃતકને પકડી રાખવાની ઉશ્કેરણીનું ગંભીર કારણ માત્ર મૃતક પોતે જ હતો. તેથી, અચાનક ઉશ્કેરણીના કારણે, આરોપી સલીમ બાંડાએ મૃતકની છાતીમાં છરીના ઘા માર્યા. આરોપી અબ્બાસ બાંડાએ ખૂનના ગુનામાં દુષ્પ્રેરણ કર્યું છે કારણ કે તેણે મૃતક રશીદના હાથ પકડી રાખ્યા હતા. આથી, કેસના સંજોગો અને ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા પુરાવા અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓને ધ્યાને લેતાં, એ હકિકત સાબિત થાય છે કે બંને આરોપીઓએ ઉશ્કેરણીથી મૃતક રશીદનું ખૂન કર્યું છે. તેથી, બંને

આરોપીઓ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૪(એ) હેઠળના ગુના માટે દોષિત જણાયા છે.

૧૫. અદાલતે આંક ૨૨ પર મેડિકલ ઓફિસર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨-નરેન્દ્ર ગુણવંતરાય જોશીના પુરાવાને પણ ધ્યાને લીધો છે, જેમણે પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું અને તેમના અહેવાલમાં જણાવ્યા મુજબ, શરીરના મહત્વપૂર્ણ અંગ પર ઈજાઓ થઈ છે. થયેલી ઈજા ૧.૫ સે.મી. ગુણ્યા ૦.૫ સે.મી. નો કપાવાનો ઘા, કપાવાનો અને આરપાર થતો ઘા છે અને હૃદયના પોલાણમાં ઊંડો છે. સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, આવી ઈજા મૃત્યુ નીપજાવવા માટે પૂરતી છે અને મુદ્દામાલ આર્ટિકલ નં. ૫ વડે થઈ શકે છે અને તેથી, ફરિયાદપક્ષ મૃતકનું અકુદરતી મૃત્યુ સાબિત કરવામાં સક્ષમ રહ્યું હોવા છતાં, અદાલત અન્ય પુરાવાઓને ધ્યાને લેવા પણ બંધાયેલી છે અને આંક ૨૭ થી ડિસ્કવરી પંચનામાના પંચ સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૬-લક્ષ્મણભાઈ મોહનભાઈ પરમારના પુરાવાને ધ્યાને લેતાં, જેમણે આંક ૨૮ ના પંચનામાના અમલને સમર્થન આપ્યું છે. પંચનામામાં, ૬ ઇંચના હાથા સાથે હથિયાર મુદ્દામાલ આર્ટિકલ નં. ૫ નું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. ૭ સે.મી. ની ધાર અને ધારની પહોળાઈ ૧ સે.મી. હોવાથી, ધાર લાકડાના હાથા પર રિવેટ સાથે ફીટ કરવામાં આવી હતી. ડિસ્કવરી પંચનામામાં મુદ્દામાલ આર્ટિકલ નં. ૫ નું વર્ણન સામાન્ય રીતે ઉપયોગમાં લેવાતી ઘરેલું છરીનું છે અને તેને હુમલાના હથિયાર કરતાં રસોડાની છરી તરીકે ગણવામાં આવશે. આ એ પણ દર્શાવશે કે સામાવાળા-આરોપીએ સામાન્ય રીતે

ઉપલબ્ધ એવી છરી વડે ઘા માર્યો હતો અને તેથી હુમલા માટેના હથિયારના સ્વરૂપ અને ખૂન કરવાના ઇરાદાની હદ સુધી ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન મળતું નથી.

૧૬. અદાલતે ત્યારબાદ આંક ૧૯ પર એફ.એસ.એલ. અહેવાલના રૂપમાં વૈજ્ઞાનિક પુરાવાને ધ્યાને લીધો છે, જ્યાં તપાસ દરમિયાન, એફ.એસ.એલ. માટે મોકલવામાં આવેલી વસ્તુઓની ચાદીમાં મુદ્દામાલ આર્ટિકલ નં. ૫૯ નો સમાવેશ થતો હતો, જો કે, તેના પર કોઈપણ પ્રકારના ડાઘ નહોતા. આંક ૨૧ પરનો સિરોલોજિકલ અહેવાલ તપાસ દરમિયાન જમ કરાયેલી વસ્તુઓ એટલે કે મૃતક વ્યક્તિઓના કપડાં પર બ્લડ ગ્રૂપની હાજરી દર્શાવે છે, પરંતુ મુદ્દામાલ આર્ટિકલ નં. ૫, છરી તેમજ આરોપી વ્યક્તિઓના કપડાં પર લોહીના કોઈ ડાઘની હાજરી જણાતી નથી.

૧૭. અદાલત રાજેશ પ્રસાદ વિ. સ્ટેટ ઓફ મિહાર અને અન્ય, (૨૦૨૨) ૩ એસ.સી.સી. ૪૭૧ ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય પરથી પણ બળ મેળવી શકે છે, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે જ્યાં અન્ય દ્રષ્ટિકોણ શક્ય હોય ત્યાં સેશન્સ કોર્ટના નિર્ણયને ઉલટાવવાની હાઈકોર્ટની સત્તા અંગેના કેસ કાયદાની તપાસ કરી છે. ચંદ્રપ્પા અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક, (૨૦૦૭) ૪ એસ.સી.સી. ૪૧૫ સહિતના કેસની તપાસ કરતાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમ સામેની અપીલ સાથે કામ કરતી વખતે એપેલેટ કોર્ટની

સત્તાઓ અંગેના સામાન્ય સિદ્ધાંતો તારવ્યા છે. સર્વોચ્ચ અદાલતે ઠરાવ્યું છે કે જે પુરાવા પર નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો હુકમ આધારિત છે તેની સમીક્ષા કરવાની, પુનઃમૂલવણી કરવાની અને પુનઃવિચારણા કરવાની એપેલેટ કોર્ટ પાસે સંપૂર્ણ સત્તા છે. જો કે, એપેલેટ કોર્ટે ધ્યાનમાં રાખવું પડશે કે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના કિસ્સામાં, આરોપીની તરફેણમાં બેવડું અનુમાન છે. પ્રથમ, ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રના મૂળભૂત સિદ્ધાંત હેઠળ નિર્દોષતાનું અનુમાન તેને ઉપલબ્ધ છે, અને ત્યારબાદ, નિર્દોષ છૂટકારો મેળવ્યા પછી, તે અનુમાન વધુ પુષ્ટિ પામે છે, પુનઃપુષ્ટિ પામે છે અને મજબૂત બને છે, અને તેથી, જ્યારે પણ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે બે વ્યાજબી નિષ્કર્ષ શક્ય હોય, ત્યારે સામાન્ય રીતે, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા નિર્દોષ છોડી મૂકવાના તારણોમાં સર્વોચ્ચ અદાલત દખલ કરશે નહીં.

૧૮. પરિણામે, અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને રદ કરવામાં આવે છે. એડિશનલ સેશન્સ જજ, ભરૂચ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૭૩/૧૯૯૫ માં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૨૬.૦૯.૧૯૯૫ નો નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો ચુકાદો અને હુકમ કાયમ રાખવામાં આવે છે. આરોપીના જામીન અને જામીનખત, જો કોઈ હોય તો, મુક્ત કરવામાં આવે છે. રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલવી.

(ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ વાય કોગ્જે)

(ન્યાયમૂર્તિ શ્રી સમીર જે. દવે)

સિદ્ધાર્થ

વિષય:

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.